

Dosarul nr. 1r-684/24
1-24016935-02-1r-28062024

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Elena UNGUREANU

D E C I Z I E
În numele Legii

13 noiembrie 2024

mun.Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CHIȘINĂU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Oxana ROBU

Judecători:

Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat, în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe *****împotriva Sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, în cauza penală privind învinuirea lui:

VLAD Gheorghe *****, cetățean al Republicii Moldova, născut la ***** , IDNP ***** , originar și domiciliat în r-nul ***** angajat în calitate de șofer la ***** , studii medii, gradul II de invaliditate, veteran al războiului din ***** , divorțat, fără antecedente penale, posedă limba în care se desfășoară procesul, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 13.02.2024 – 05.06.2024;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău de la 28.06.2024- 13.11.2024;

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe *****împotriva Sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Prin Sentința Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, **VLAD Gheorghe *******a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor

art.79 alin.(1), 80/1 alin.(2) Codul penal, i s-a aplicat o pedeapsă de 1 (un) an închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui VLAD Gheorghe, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a aplicat în privința lui VLAD Gheorghe, măsura preventivă –obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a încasat de la VLAD Gheorghe în contul statului suma de 1862 (una mie opt sute șazeci și doi) lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea și întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică.

Corpus delict: - o bancnotă cu nominalul de 200 MDL, seria *****, care a fost recunoscută în calitate de corp delict și se află la păstrare în camera de păstrare Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art.106 din Codul penal, se supune confiscării speciale în folosul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, **VLAD Gheorghe**, la data de 22.11.2023, aproximativ la orele 00:15, deplasându-se la volanul autocamionului de model ,***** pe traseul R-1 ***** în preajma stației Peco „Petrom” amplasată în r/nul ***** , din motivul exploatării vehiculului cu defecte tehnice în dispozitivul de iluminare, a fost stopat de către angajații Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a INSP al IGP al MAI, subofițer superior Victor IVANOV și subofițer superior TEODOR Guțu, care se aflau în serviciu de menținerea ordinii publice și asigurarea circulației rutiere, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu nr/î *****.

În circumstanțele menționate supra, s-a constatat că VLAD Gheorghe a comis o încălcare, respectiv, i s-a explicat acestuia că în privința sa urmează a fi întocmit proces verbal cu privire la contravenție în baza art.228 alin.(1) din Codul contravențional. Astfel, VLAD Gheorghe a comunicat ofițerilor de patrulare, că problema poate fi soluționată în alt mod și a propus ofițerilor de patrulare mijloace bănești ce nu li se cuvin, în scopul nedocumentării cazului, însă acestuia i s-a explicat că fapta constituie o infracțiune.

În continuare, VLAD Gheorghe, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul determinării ofițerilor din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Victor IVANOV și Teodor GUȚU, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia și anume pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.228 alin.(1) din Codul contravențional, a promis și a oferit acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 200 lei, mijloace bănești care le-a plasat lângă frâna de mână a automobilului de serviciu de model „Dacia Duster”, nr/î *****.

Drept rezultat, ofițerii de patrulare Victor IVANOV și Teodor GUȚU, acționând în vederea curmării acțiunilor infracționale ale lui VLAD Gheorghe, au solicitat intervenția organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă comis asupra lor.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, VLAD Gheorghe *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Codul penal, *corupere activă, cu indicii de calificare, promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

În ședința de judecată, inculpatul VLAD Gheorghe, a înaintat cererea privind examinarea cauzei penale în baza prevederilor art.364/1 Cod procedură penală, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe motiv că, înțelege în ce este învinuit și recunoaște integral vinovăția în cele încriminate, cererea nominalizată fiind susținută integral de către avocatul Roman DOROFTEI, care acționează în interesele inculpatului, confirmând autenticitatea cererii întocmite.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024 a declarat recurs avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe *****prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, pe cauza penală de învinuire a lui VLAD Gheorghe *****în baza art.325 alin.(1) Cod penal, în partea ce ține de stabilirea unei categorii prea blânde de pedeapsă penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu aplicarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 325 alin.(1) Cod Penal și, a-i stabili lui VLAD Gheorghe *****pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea consideră că prima instanță în raport cu circumstanțele cauzei nu a analizat pe deplin toate circumstanțele și nu a ținut cont de circumstanțele importante pentru soluționarea acestei cauze, exprimându-și dezacordul cu sentința pronunțată doar în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale, pe care o consideră a fi una prea blândă.

Indică recurentul că, cauza penală în privința inculpatului VLAD Gheorghe a fost examinată de către instanța de fond potrivit art.364/1 Codul de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Inculpatul și apărarea critică sentința sub aspectul pct. (9) alin.(1) art. 444 CPP, care prevăd că sentințele pot fi supuse recursului când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temei, care își găsește reflectare în sentința contestată. Sub aspectul prevederilor legale enunțate, consideră că în mod nejustificat a aplicat pedeapsa penală în privința inculpatului VLAD Gheorghe.

Astfel, constată că, din materialele cauzei penale rezultă că infracțiunea comisă de inculpatul VLAD Gheorghe este atribuită, conform art. 16 CP, la categoria infracțiunilor mai puțin grave, inculpatul a comis infracțiune pentru prima dată, anterior nu a fost supus

răspunderii penale și nu are antecedente administrative, se caracterizează pozitiv, are comportament ireproșabil.

Reține apărarea instanța nu s-a expus asupra personalității lui VLAD Gheorghe, adică nu le-a enumerat și nici apreciat separat și în cumul cu celelalte probe ale apărării. Or, această neglijență a instanței vine în contradicție cu art. 7 CP RM „la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea. Bazându-se pe faptele și motivele expuse mai sus, constată că instanța nu a prezentat informații care ar oferi o bază suficientă pentru a constata respectarea drepturilor fundamentale a inculpatului VLAD Gheorghe.

În acest context, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Sub imperiul normelor enunțate, reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Or pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Reiterează recurentul că concluzia că instanța de fond incorect a aplicat inculpatului VLAD Gheorghe pedeapsa cu închisoarea cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedura penală, or pentru infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) Cod penal, este posibil aplicarea amenzii penale.

Reține apărarea că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Apărarea consideră că, inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, are probleme de sănătate, nu se află la evidența medicului narcolog sau psiholog, deci conchide că în privința lui VLAD Gheorghe, urmează a fi stabilită pedeapsa mai blândă, instanța urmând să dea dovadă de clemență, milostivire și indulgență, or aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de fond, deoarece, potrivit părții descriptive a sentinței, la aplicarea pedepsei inculpatului nu a argumentat caracterul excepțional al aplicării pedepsei cu închisoarea în raport cu prescripțiile art. 75 Cod penal, în situația în care art. 325 alin.(1) Cod penal care prevede pedepse alternative.

Împrejurările enunțate relevă că sentința contestată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de modificare a pedepsei, în sensul agravării ei, că instanța de fond le-a aplicat acestora o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, aplicând

nejustificat și inequitabil față de inculpat o pedeapsa cu închisoare, în raport cu situația de fapt existentă la data condamnării lor, inadecvat și disproporționat în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite și a scopului pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, adică a greșit a motivat sentința în latura stabilirii pedepsei.

În aceste circumstanțe, conturează concluzia că recursul declarat de către partea apărării urmează a fi admis, cu casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii, cu aplicarea unei amenzi penale în privința VLAD Gheorghe.

4. Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședința de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar *de a admite recursul declarat de avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, casarea parțială a sentinței atacate în partea individualizării pedepsei, cu rejudecarea cauzei doar în această parte și pronunțarea*

unei noi Hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu art. 437 alin.(1), pct. 1) Cod de procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: *1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Codul de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit art. 449 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) *admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.* (2) Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

7. Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 384 alin.(3) Codul de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art. 385 alin.(1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art. 394 alin.(1), pct. 1) și 2) Codul de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art. 1 CPP, stipulează că, *„procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.*

Dispozițiile art. 1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală *„Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod”.*

Conform art. 6 par. 1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

8. Cu referire la legea materială aplicabilă speței, instanța de recurs reține:

Conform Ordonanței de punere sub învinuire din 09 februarie 2024 (f.d.112), dar și potrivit Rechizitoriului întocmit la 09 februarie 2024 (f.d.119-124), inculpatul VLAD Gheorghe ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

La momentul comiterii faptei infracționale (22.11.2023) era în vigoare art. 325 Cod penal în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014.

La data pronunțării Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024 era în vigoare aceeași Lege penală.

Art. 325 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, care era în vigoare la momentul comiterii faptelor imputate inculpatului VLAD Gheorghe *****), stabilea răspunderea penală pentru *„(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Ultima modificare a art.325 Cod penal a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Astfel, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, art.325 alin.(1) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru *(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Pe de altă parte, fapta pentru care a fost pus sub învinuire, și condamnat inculpatul VLAD Gheorghe ***** , a fost menținută la alin.(1) al art.325 Cod penal, care, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, s-a modificat sancțiunea și anume *„se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate,* în sensul atenuării răspunderii penale.

Conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În continuare Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 8 Cod Penal *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei*. Este justificat principiul că legea penală incidentă în raport cu o anumită infracțiune trebuie să fie legea în vigoare la acea dată. Însăși rațiunea legii penale este aceea de a reglementa în exclusivitate relațiile de apărare socială existente sau născute în timpul cât ea se află în vigoare.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale*. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Așadar, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni constituie lege penală defavorabilă. De asemenea, potrivit pct. 45 din Hotărârea pentru controlul constituționalității (Sesizarea nr. 27a/2014) din 27.05.2014, Curtea Constituțională a menționat că în materie penală, preeminența dreptului generează aplicabilitatea principiului retroactivității legii penale mai favorabile. În context, Curtea a mai enunțat expres că în materie penală se aplică legea în vigoare la momentul comiterii faptei, și nu legea intrată în vigoare după consumarea infracțiunii, cu excepția legii mai favorabile, care are efect retroactiv. Astfel, în sensul art. 22 din Constituție în coroborare cu art. 10 din Codul penal, neretroactivitatea legii penale vizează orice circumstanță care duce la înrăutățirea situației persoanei, fără a se limita doar la mărimea și categoria pedepsei aplicate. Suplimentar din cuprinsul Hotărârii Curții Constituționale rezultă că aplicarea legii penale mai favorabile este un adevărat principiu, ceea ce înseamnă că, în ipoteza unei situații tranzitorii, legea penală mai favorabilă se aplică în toate cazurile. Într-adevăr, în acord cu opinia Curții Constituționale, trebuie apreciată excepția retroactivității legii penale mai favorabile ca fiind obligatorie, ceea ce înseamnă că organele judiciare trebuie să aplice legea nouă mai favorabilă, în temeiul art. 15 din Constituție, chiar dacă lipsesc normele de aplicare pentru a fi incidente dispozițiile art. 10 din Codul penal.

De menționat că, *în cauza Scoppola vs. Italia (nr.2) din 17 septembrie 2009*, Curtea Europeană a reținut, „articolul 7§1 din Convenție nu garantează doar principiul neretroactivității legilor penale mai severe, dar de asemenea și implicit principiul retroactivității legii penale mai blânde. Acest principiu se transpune prin regula după care, dacă legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și legile penale posterioare, adoptate înainte de pronunțarea unei decizii definitive sunt diferite, judecătorul trebuie să o aplice pe aceea ale cărei dispoziții sunt mai favorabile acuzatului.”

Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine-consolidată și necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție.

Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii și să fie previzibilă în mod rezonabil (Kononov v. Latvia [MC], 17 mai 2010 §185).

Totodată, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deși certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie 2013, § 92 și §93).

În acest context, Colegiul penal reține că inculpatul VLAD Gheorghe *****a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova la data de 22.11.2023, fiind pus sub învinuire prin ordonanța procurorului din 09 februarie 2024.

La data de 05 iunie 2024 prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, VLAD Gheorghe *****a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.79 alin.(1), 80/1 alin.(2) Codul penal, i s-a aplicat o pedeapsă de 1 (un) an închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui VLAD Gheorghe, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Respectiv Colegiul stabilește că la momentul săvârșirii infracțiunii (22.11.2023) și la momentul pronunțării sentinței de condamnare (05.06.2024), procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal prevedea pedeapsă *cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Ca urmare, a examinării cererii de recurs declarate de avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe *****în cadrul instanței superioare, în dispozițiile Codului penal au intervenit modificări, și anume au fost introduse modificări la infracțiunea incriminată inculpatului VLAD Gheorghe ***** (art. 325 alin.(1) Cod Penal), care a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative Lege nr.136 din 06.06.2024 în vigoare din 07.09.2024, care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal prevede pedeapsă *cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita*

o anumită activitate.

Respectiv, examinând cauza, Colegiul penal consideră aplicabil în speță principiul retroactivității legii penale care constă în aplicarea legii penale mai favorabile, or efectul retroactiv al legii penale constă în aplicarea legii noi față de evenimentele, faptele, relațiile care au avut loc până la publicarea ei. Efectul retroactiv al legii penale ține de aplicabilitatea noii legi penale mai favorabile în raport cu legea anterioară. În acest caz se va aplica retroactivitatea legii penale.

Așadar, conform regulii generale, potrivit prevederilor art.8 Cod penal, care stipulează principiul acțiunii legii penale în timp, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Cu toate acestea, în conformitate cu prevederile alin.(1) art.10 CP RM, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, reieșind din noile modificări survenite la art. 325 alin.(1) Cod penal, coroborate cu art.10 Cod penal, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare la momentul examinării cauzei în cadrul instanței superioare care urmează a fi aplicată retroactiv, întrucât legea nouă prevede o situație mai favorabilă inculpatului în raport cu legea veche, și aceasta poate fi aplicată retroactiv.

9. Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului VLAD Gheorghe *****just încadrându-se în dispoziția art. 325 alin.(1) din Codul penal, *corupere activă, cu indicii de calificare, promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptelor incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale .

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile

esențiale supusă atenției sale.

10. Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul VLAD Gheorghe ***** până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală.

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art.364/1 Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364/1 Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”.

Ținând cont de cererea formulată de inculpatul VLAD Gheorghe *****, întrucât în urma chestionării acestuia în ședința de judecată s-a constatat că acesta cunoaște învinuirea care i se aduce, o recunoaște integral, și în mod liber este de acord să renunțe la dreptul său constituțional de a se apăra în cauza respectivă, recunoscând integral materialul probator administrat la urmărirea penală, având în vedere că avocatul inculpatului a declarat că a avut timpul necesar pentru a discuta cu acesta toate posibilitățile de apărare, întrucât din probele administrate la faza urmăririi penale, conținute în materialele dosarului penal, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și că probele administrate și datele cu privire la persoana inculpatului VLAD Gheorghe *****sunt suficiente pentru a permite instanței stabilirea unei pedepse, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Cod de procedură penală, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar fi lovite de nulitate absolută, materialele dosarului penal nu conțineau careva indicii că în faza de urmărire penală au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece faptele imputate inculpatului au fost just încadrate, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, din considerentul că cererea înaintată de inculpatul privind examinarea cauzei conform prevederilor art. 364/1 Cod procedură penală este întemeiată și nu contravine legislației procesuale penale în vigoare, instanța de judecată a admis cererea acestuia, și a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prevederilor art.364/1 Cod procedură penală și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art. 364/1 alin.(4) Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

11. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului VLAD Gheorghe *****în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

În ordinea stabilită de art. 364¹ alin.(4) CPP, în cadrul audierii conform regulilor de audiere a martorului, potrivit art. 105-110 din CPP al RM, sub jurământ și avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, inculpatul VLAD Gheorghe ***** în ședința instanței de judecată a declarat că se căiește de cele comise, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, nu a solicitat administrarea de noi probe și a declarat instanței de judecată că la data de 22 noiembrie 2023, în jurul orelor 01:00 se deplasa cu automobilul de model ,***** dinspre ***** În regiunea or.***** a fost stopat de către un echipaj al INSP, care au vrut să îi întocmească un proces-verbal pentru depășirea vitezei, după care pentru faptul că nu ardea becul la numărul de înmatriculare. Aceștia iau spus „hai fă ceva”, la ce el având doar suma de 200 lei, care credea că va fi suficientă, a urcat în automobilul echipajului de poliție și a pus bancnota de 200 lei, lângă cutia de viteze. Unul din membrii echipajului era cu el în automobil, al doilea era afară cu legitimația lui. Ultimul a aruncat permisul lui de conducere jos, al doilea a început să filmeze. În acest timp au venit colaboratorii CNA. Nu cunoștea că vor fi astfel de consecințe. Pentru prima dată s-a întâmpnat așa ceva, anterior nefiind judecat.

La întrebările adresate, inculpatul a declarat că lucra ca șofer în s. Suruceni, electricianul i-a schimbat prizele, într-o zi i-a ars casa, astfel locuiește acum la un prieten. Este veteran al războiului din *****. Îi pare rău de cele comise. Este divorțat și are doi copii care locuiesc peste hotarele țării. Nu i-a fost explicată răspunderea ce o poartă pentru dare de mită. A fost stopat de către colaboratorii poliției în or. *****, la o distanță de aproximativ 200 metri după camere. Erau doi colaboratori de poliție de gen masculin. Colaboratorii de poliție nu i-au cerut nimic, ei s-au prezentat și i-au cerut actele la control. I-au luat doar permisul de conducere. Bancnota de 200 lei care a pus-o lângă mânerul frânei de mână îi aparținea lui. Colaboratorul de poliție i-a propus să hotărască ceva, ca să nu î-i facă procesul contravențional, nu i-au cerut concret bani, dar așa a înțeles fraza lui.

12. În pofida faptului că, inculpatul VLAD Gheorghe *****și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de recurs, și anume:

- Declarațiile martorului IVANOV Victor, care fiind audiat la faza de urmărire penală , a declarat că la data de 21.10.2023 era implicat în serviciu conform graficului, împreună cu colaboratorul GUȚU Teodor, cu automobilul de model „Dacia Duster” cu nr/î *****. La data de 22.11.2023, în jurul orelor 00:15, patrulând traseul R-1 a observat mijlocul de transport *****, care se deplasa având defecțiuni în sistemul de iluminare. Fiind somată unitatea de transport prin intermediul girofarului și a semnalului sonor, acesta a oprit. Când s-a apropiat de autovehiculul respectiv, s-a prezentat, a solicitat de la conducător să prezinte actele automobilului, precum și permisul. Ultimul a prezentat actele respective, fiind identificat VLAD Gheorghe. Ulterior i s-a comunicat despre defectele în sistemul de iluminare a automobilului ce îl conducea, precum și i s-a explicat că în baza acestei încălcări în privința sa va fi întocmit un proces verbal. Ulterior a urcat

în automobilul de serviciu pentru a întocmi procesul-verbal în baza art.228 alin.(1) CC RM. În acest timp VLAD Gheorghe, a urcat în automobilul de serviciu, pe bancheta din față din partea dreaptă, totodată propunându-i mită în sumă de 200(două sute) lei MDL, pentru a nu întocmi procesul-verbal. Cu toate că i s-a adus la cunoștință, prevederile art.325 alin.(1) din Codul penal al RM, acesta a pus o bancnotă de 200 lei MDL, lângă frână de mână, astfel i s-a cerut să coboare din automobil și a apelat la serviciu 112 pentru a înregistra cazul dat, totodată a încuiat automobilul de serviciu până la venirea grupei operative a IP ***** (f.d.16-18);

- **Declarațiile martorului GUȚU Teodor**, care a declarat, că la data de 21.10.2023 era implicat în serviciu conform graficului, împreună cu colaboratorul IVANOV Victor, cu automobilul de model „Dacia Duster” cu nr/î *****. La data de 22.11.2023, în jurul orelor 00:15, patrulând traseul R-1, a fost observat mijlocul de transport *****, care se deplasa având defecțiuni în sistemul de iluminare. Fiind somată unitatea de transport prin intermediul girofarului și semnalului sonor, acesta a oprit. Odată ce s-au apropiat de autovehiculul respectiv, s-au prezentat și i s-a cerut de la conducător să prezinte actele automobilului, precum și permisul de conducere. Șoferul a prezentat actele respective, fiind identificat ca VLAD Gheorghe. Ulterior i s-a comunicat despre defectele în sistemul de iluminare a automobilului condus de acesta, precum și i s-a explicat că în baza acestei încălcări în privința sa va fi întocmit proces-verbal în baza art.228 alin.(1) din Codul contravențional. În acest timp, VLAD Gheorghe, s-a urcat în automobilul de serviciu, pe bancheta din față partea dreaptă, totodată propunându-i colegului mijloace bănești, pentru a nu fi întocmit procesul-verbal. Observând aceasta a început a filma. Ulterior, colegul aducându-i la cunoștință, prevederile art.325 alin.(1) din Codul penal, conducătorul auto a pus o bancnotă cu nominalul de 200 lei MDL, lângă frână de mână. La ce conducătorului auto i s-a cerut să coboare din automobilul de serviciu și pînă la venirea grupei operative a IP *****, nu a mai descuiat automobilul (f.d.20-22);

- **Raportul cu privire la înștiințarea telefonică din 22.11.2023**, prin care s-a constatat că angajatul INSP Teodor GUȚU a comunicat la serviciul 112 că în or. *****, traseul R1, km 22, VLAD Gheorghe a dat mită (f.d.6);

- **Procesul-verbal de cercetare la fața locului a automobilului de serviciu Dacia Duster cu nr/î *******, prin care se demonstrează că în buzunarul de lângă frâna de mână a automobilului de serviciu de model Dacia Duster cu nr/î ***** a fost ridicată o bancnotă cu nominalul 200 MDL cu numărul și seria: ***** (f.d.8- 15);

- **Procesul-verbal de ridicare din 22.11.2023** , prin care se demonstrează că de la subofițerul superior al Serviciului patrulare, al DP Centru al INSP GUȚU Teodor a fost ridicată o înregistrare video fixată pe un suport electronic de tip CD-R(f.d.25-26);

- **Procesul-verbal de examinare din 14.12.2023** a suportului electronic CD-R prin care se demonstrează că VLAD Gheorghe a fost preîntâmpinat despre răspunderea ce o poartă conform art.325 a Codului penal , pentru darea de mită, după care a dat o bancnotă de 200 MDL, plasând-o în buzunarul de lângă frâna de mână, a automobilului Dacia Duster cu nr/î ***** în vederea neîntocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție(f.d.28-29);

-Procesul-verbal de examinare din 18.12.2023, prin ce a fost examinată informația extrasă din Registrul de evidență a cauzelor contravenționale „*****”, cu privire la procesul-verbal MAI06 099339 întocmit în privința lui VLAD Gheorghe *****pe faptul săvârșirii contravenției prevăzute de art.228 alin.1 a Codului contravențional (f.d.32);

-Procesul-verbal de examinare din 29.01.2024 a informației Inspectoratul național de securitate publică nr.34/17/1-65 din 09.01.2024 prin ce a fost expediat extrasele din ordin de numire în funcție, fișele postului a funcției publice cu statut special al angajaților GUȚU Teodor și IVANOV Victor, copia procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și tabelul repartizării forțelor și mijloacelor al Serviciului patrulare ***** Călărași a Secției patrulare „Centru” a Direcției de Patrulare „Centru” a INSP a IGP , pentru data de 21-22.11.2023, prin care se demonstrează statutul funcției publice cu statut special a angajaților INSP GUȚU Teodor și IVANOV Victor, cât și graficul de serviciu pentru data de 21.11.2023, cât și procesul-verbal cu privire la contravenție din 22.11.2023 întocmit în privința lui VLAD Gheorghe (f.d.57);

-Raportul de constatare tehnico-științifică nr.316 din 119 decembrie 2023, prin care s-a constatat că o bancnotă cu nominalul 200 MDL corespund după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.38- 41);

-Raportul de expertiză judiciară nr.202435A0038 din 26.01.2024, prin care s- a constatat că VLAD Gheorghe *****nu suferă de maladie psihică cronică, prezintă diagnosticul: „Tulburare organică de personalitate”, manifestată prin: prezența modificărilor patocaracteriale specifice de tip organic, regresie ușoară a funcțiilor intelectual-mnestice, însă particularitățile sechelare organice (regresie ușoară a funcțiilor intelectual-mnestice) depistate la expertizat, nu sunt de grad sever și nu echivalează cu noțiunea de alienație mentală. Conform stării psihice, precum și condițiile în care s-au desfășurat evenimentele, care s-au arătat în partea descriptivă a ordonanței în cauză, VLAD Gheorghe este capabil să perceapă corect circumstanțele care au importanță pentru cauză și este apt de a depune declarații obiective în fața judecății. După evenimentele desfășurate VLAD Gheorghe nu suferă maladie psihică cronică, prezintă diagnosticul: „Tulburare organică de personalitate”. Nu este necesar internarea lui VLAD Gheorghe în spitalul de psihiatrie pentru tratament forțat, nu este necesar aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical. Conform stării psihice la VLAD Gheorghe nu se observă devieri în dezvoltarea psihică, sus-numitul putea să conducă acțiunile sale și să le conștientizeze. Conform stării psihice la VLAD Gheorghe putea să perceapă corect anumite circumstanțe. Actualmente conform stării psihice VLAD Gheorghe are capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le poate dirija ,deci este apt de a acționa cu discernământ. În momentul comiterii infracțiunii incriminate, VLAD Gheorghe nu suferea de maladii psihice cronice, prezenta diagnosticul: „Tulburare organică de personalitate”. Conform stării psihice VLAD Gheorghe avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le putea dirija, deci a acționat cu discernământ. În caz dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția expertizatului, expertul judiciar psihiatru pledează ca VLAD Gheorghe să fie recunoscut responsabil de fapta incriminată (f.d.68-71);

-Corpurile delictive: - O bancnotă cu nominalul de 200 MDL, care a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 22.11.2023 din automobilul de serviciu de model „***** care au fost expediate spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat (f.d.43);

-Suport electronic CD-R pe care se află o secvență video care a fost ridicată de la subofițerul superior al Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a INSP GUȚU Teodor, pe care se află un fișier de tip MOV cu denumirea „IMG_7027”(f.d.27).

13. Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului VLAD Gheorghe încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 325 alin.(1) din Codul penal, *corupere activă, cu indicii de calificare, promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În acest context nu există teme pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În acest sens, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, ”Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”. Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”. Potrivit art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Din economia rigorilor art. 101 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul, analizând declarațiile, părții vătămate, martorilor și a inculpatului în coraport cu celelalte probe, consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. art. 325 alin.(1) din Codul penal, instanța de recurs constată că în acțiunile inculpatului VLAD Gheorghe se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Conform art. 113 alin.(1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În acord cu art.2 „Corupția activă a agenților publici naționali” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

14. *Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui VLAD Gheorghe la răspundere penală conform art.325 alin.(1) din Codul penal, instanța de recurs notează că prin fapta comisă, VLAD Gheorghe a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, care îl constituie obiectul juridic*

al infracțiunii de corupere activă. *Obiectul material sau imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice. La caz, obiectul material al infracțiunii constituie banii în sumă de 200 lei, ce nu i se cuvin lui GUTU Teodor și IVANOV Victor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.325 Cod penal, constă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.325 alin.(1) Cod penal, cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: promisiunea, oferirea, darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Raportând la caz, instanța de judecată notează că făptuitorul VLAD Gheorghe a operat cu modalitățile faptice faptică operată de legiuitor, și anume: „promisiunea și oferirea”.

Instanța de recurs notează că „promisiunea”, în sensul art.325 alin.(1) CP, reprezintă făgăduiala, angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de eventualul corupt, de a-i transmite ultimului în viitor – într-un termen determinat sau nedeterminat – remunerația ilicită, dacă ultimul va acționa în sensul dorit de corupător. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea poate fi expresă sau implicată ori chiar aluzivă. Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat. În cazul promisiunii, inițiativa provine de la corupător, constituind un act unilateral al acestuia. De aceea, pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu art.325 alin.(1) CP, nu contează dacă destinatarul promisiunii o acceptă sau o respinge. Infracțiunea specificată la art.325 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a oferit sau a dat o recompensă ilicită.

Prin „*oferire*”, în sensul art.325 alin.(1) CP, se înțelege prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform alin.(1) art.325 CP, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

În circumstanțele descrise, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că acțiunile inculpatului VLAD Gheorghe întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin.(1) Cod penal, în formulă consumată, exteriorizată prin săvârșirea acțiunilor de oferire și promisiunea remunerației ilicite.

Potrivit art.123 alin.(2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau învestită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Raportând prevederile citate la circumstanțele de fapt stabilite în urma analizei extraselor din ordin din 30.04.2020 și fișelor de post (f.d.47-55) potrivit cărora atât GUȚU Teodor, cât și IVANOV Victor, la data de 21.10.2023 dețineau funcția de subofițer superior al Serviciului patrulare *****-Călărași al Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare Centru a INSP al IGP al MAI , deci prin prisma art.132 alin.(2) Cod penal, rezultă că Guțu Teodor și Ivanov Victor, sunt funcționari publici cu statut special și, respectiv persoane publice.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 Cod penal se caracterizează prin intenție directă.

Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale – de a nu fi sancționat.

Scopul infracțiunii analizate este unul special, adoptând, în speță, următoarea formă: - scopul neîndeplinirii în interesul corupătorului de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției și anume pentru a nu-i fi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.228 alin.(1) din Cod contravențional.

Colegiul penal stabilește că VLAD Gheorghe, având în vedere prevederile art.21 Cod penal în raport cu dispozițiile legiuitorului, este *subiect* al infracțiunii de corupere activă.

Contrapunând fapta constatată prin prezenta sentință la componența de infracțiune analizată, Colegiul concluzionează asupra vinovăției lui VLAD Gheorghe de comiterea infracțiunii de corupere activă, prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal, după semnele – promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției sale.

15. Potrivit textului recursului înaintat de apărare, se invocă că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea aspră în raport cu personalitatea inculpatului și cu circumstanțele cauzei, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, cu rezonanța socială a acesteia, și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate, deci solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, iar sentința instanței de fond este criticată în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Analizând temeierile nominalizate în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat de

apărare în interesele inculpatului existând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei, din care considerente instanța de recurs se va expune în limitele solicitărilor formulate de către recurent în partea modificării pedepsei stabilite inculpatului în una mai blândă.

Potrivit art. 444 alin.(1) pct. 9) Codul de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond, în cazurile când s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.*

Astfel, instanța de recurs reieșind din limitele judecării recursului, consideră în speță că recursul avocatului este unul întemeiat considerent din care va admite recursul declarat de avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe *****împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, în baza art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b) Codul de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate în partea individualizării pedepsei penale și rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, Colegiul penal, având în vedere argumentele invocate în recursul declarat în coraport cu circumstanțele constatate reține că, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de recurs ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Aici, Colegiul penal notează că, în jurisprudența CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanța acoperă și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislație națională.

În conformitate cu art.2 din Protocolul nr.7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

În jurisprudența CEDO, în cauza *Krombach vs Franța*, 13 mai 1991, Curtea a menționat că statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenție.

Astfel, rejudecarea de către o instanță superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât și chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuși, orice restricție conținută în legislație națională ce ține de dreptul la rejudecarea cauzei menționată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conținut în articolul 6 paragraf 1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu pună în discuție însăși esența acestui drept.

Conform art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art. 61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.* Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei

penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

16. Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La stabilirea quantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Codul penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

La caz, pedeapsa aplicată inculpatului VLAD Gheorghe, nu este corect individualizată, nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, și nu poate atinge scopul pedepsei penale, considerent din care urmează să fie casată în partea ce ține de categoria și termenul pedepsei stabilite, or la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei instanța de fond nu a respectat prevederile art. 61, 75, 76-78, 84, Cod penal, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin.(1) și alin. (2) Cod de procedură penală,

conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

De asemenea, la numirea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite care se clasifică ca infracțiuni ușoare, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, lipsa antecedentelor penale, se căiește sincer de cele comise, a contribuit la descoperirea infracțiunii, la locul de trai se caracterizează pozitiv, de circumstanțele cauzei precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicând prevederile art.80/1 Cod procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare.

Conform art.16 Codul penal, infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) din Codul penal (în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024) prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, care în conformitate cu prevederile art. 16 alin.(2) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa ineșitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Deci, revenind la criteriile de individualizare, categoria și termenul pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de recurs consideră ca fiind relevante prevederile art.6, 7, 61, 75, 78 alin.(3) din Codul penal, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, prevăzută de art. 325 alin.(1) Codul penal, care deși potrivit art.16 din Codul penal este clasificată ca infracțiune ușoară, este o infracțiune comisă cu intenție.

Cu privire la personalitatea inculpatului, Colegiul ține să precizeze faptul că, ultimul este divorțat, fără persoane la întreținere, angajat în câmpul muncii în calitate de conducător transport mărfuri la *****, la evidența medicului narcolog nu se află (f.d.89), dar se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza: tulburare organică a personalității cu sindrom psiho-organic (f.d.91), anterior nu a fost judecat, la locul de muncă și la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Totodată Colegiul reține că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, iar potrivit art. 80/1 alin.(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 242/2, 256, 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a

prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Colegiul penal, analizând personalitatea inculpatului VLAD Gheorghe, reține că acesta nu este o persoană periculoasă pentru societate, iar pedeapsa aplicată în privința acestuia nu este proporțională personalității inculpatului și circumstanțelor speței, or instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

17. Colegiul, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, constată că pedeapsa stabilită de instanța de fond nu a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni din partea acestuia, or în acest context Colegiul reține că inculpatul este la prima abatere, anterior nu a fost în conflict cu legea penală, s-a căit sincer de cele comise și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, circumstanțe agravante în sarcina acesteia nu au fost stabilite, totodată instanța i-a în considerare și probleme de sănătate a inculpatului, prin urmare din totalitatea circumstanțelor sus-menționate, se reține că pedeapsă închisorii stabilite de instanța de judecată nu este echitabilă și proporțională în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, astfel încât, restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni din partea acestuia este posibilă și prin aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, or în coroborare cu prevederile art. 75 alin.(2) din Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată Colegiul reține că potrivit modificărilor operate la art. 325 alin.(1) Cod penal prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, legiuitorul a stabilit la sancțiunea normei incriminate lui VLAD Gheorghe exclusiv pedeapsă sub formă de amendă.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să

reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Colegiul penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

În atare situație, reieșind din cele relevate Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecării, la etapa examinării cauzei în prima instanță, instanța a individualizat eronat pedeapsa stabilită în privința inculpatului, or Colegiul reiterează faptul că, pedeapsa aplicată nu a fost individualizată corect, hotărârea atacată nu corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare și există temeii de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia în partea stabilirii și individualizării pedepsei, or ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită, de motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, se impune necesitatea stabilirii unei pedepse sub formă de amendă.

Relevant, este și faptul că pedeapsa sub formă de amendă va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, și la formarea unei atitudini pozitive a acesteia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă respectivă este întemeiată, proporțională și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Prin urmare în conformitate cu prevederile art. 80/1 alin.(2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 324–335/1, și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În aceste circumstanțe ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de persoana inculpatului, de atitudinea ultimului față de fapta comisă, de circumstanțele cauzei, în cadrul urmăririi penale a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, a comis o infracțiune cu intenție, este la prima abatere, se

caracterizează pozitiv și acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, Colegiul penal constată că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei art. 325 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024) cu aplicarea art. 80/1 CPP sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în limitele minime prevăzută de lege, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

18. În accepțiunea instanței, categoria de pedeapsă stabilită lui VLAD Gheorghe sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art. 7 Cod penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum și faptul că inculpatul a recunoscut faptele săvârșite, cauza fiind examinată în procedură simplificată în baza art. 364/1 CPP, punând în balanță ansamblul acestor considerente, Colegiul penal apreciază că o pedeapsă orientată în limitele stabilită de Lege este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Instanța de recurs consideră că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui VLAD Gheorghe nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu amendă, deoarece pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, acordându-i astfel inculpatului șansa de a demonstra că cele întâmplate constituie un incident în viața sa și de a-și corecta comportamentul în sensul respectării legii penale.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin.(1), pct. 2), lit. b) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va admite recursul declarat de avocatul Roman

DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe Ilie, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024, cu casarea parțială a Sentinței atacate în partea individualizării pedepsei penale, și pronunță în această parte o nouă Hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, menținând în rest dispozițiile Sentinței contestate.

19. În conformitate cu art.art.389 alin.(4) lit.c), 417, 418, 437 alin.(1), pct.1/4), 447, 448, 449 alin.(1), pct.2), lit.b) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Roman DOROFTEI în interesele inculpatului VLAD Gheorghe Ilie.

Se casează parțial Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024 – în partea individualizării pedepsei.

Se rejudecă cauza doar în partea individualizării pedepsei și se pronunță o nouă Hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui **VLAD Gheorghe Ilie**, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, i se aplică pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se mențin celelalte dispoziții ale Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-386/2024 din 05 iunie 2024.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Oxana ROBU

Judecătorii

Vitalie BUDECI

Vladislav

SCHIBIN